

[Erik B. Smith]

kilde har unægtelig været den totale mangel på indflydelse, som hundredvis af forældre har i institutionerne ude i kommunerne.

Den konference, som fru Aase Olesen omtalte, med personaleorganisationerne i daginstitutionerne efterlod et meget positivt indtryk hos mig og i Socialdemokratiet om, at personalegrupperne er overordentlig motive-rede, og det er den vigtigste forudsætning for, at vi kan komme videre.

Vi er derfor ikke pessimister med hensyn til denne sag. Alle partier er enige i principperne, og personaleorganisationerne har erklæret, at de også ønsker det, og så er det formentlig nogle praktiske problemer, vi skal have løst. Jeg tror, det er nødvendigt med en central løsning, men lad os nu se. Der er jo også en arbejdsgruppe, der arbejder med det, og lad os se, hvad resultatet af denne arbejdsgruppe bliver, og så må vi vende tilbage til spørgsmålet.

Merete Aarup (KF):

Nu ville jeg jo netop ikke i min ordførertale komme ind på, at jeg tydeligt kunne se, at det var Odenseforslaget, man havde brugt. Men når jeg er meget nervøs for, at man fastlægger det, så er det, fordi der er sket en udvikling bl.a. i Odense. Vi startede jo ikke med det; vi havde noget andet. Så har vi udviklet det, vi er kommet til noget, som minder meget om det, Socialdemokratiet har, og det fungerer godt. Men hvis vi nu pludselig skal bindes op på noget fast, har vi ikke mulighed for at udvikle; vi har ikke mulighed for at tage hensyn til de erfaringer, vi gør, eller mulighed for at tage hensyn til forældrene.

Vi har selvfølgelig kørt central pladsanvisning; vi har ventelister, vi har enhedstakster, vi er ved at gå væk fra central pladsanvisning. Der sker jo noget. Vi lægger det ud på vores områdekontorer.

Vi må ikke binde kommunerne op på den forældreindflydelse, for hvis vi gør det og siger, at det skal være på den og den måde, ødelægger vi et udviklingsarbejde, der er i gang. Vi ødelægger noget for de forældreforeninger og for de institutioner, som er så forskellige, og de skal have lov at udvikle sig.

Derfor må vi afvise et sådant forslag. Ellers går det galt, for det er virkelig et initia-

tiv, der er i gang ude omkring i kommunerne.

Hanne Severinsen (V):

Jeg synes, det er blevet en rigtig god og konstruktiv debat. Den kan måske også føre til lidt eftertanke i Socialdemokratiet om, at man skal holde op med at tænke så systemorienteret og hellere prøve at sige: det, det drejer sig om nu, er vel i virkeligheden at lægge ansvaret og ressourcerne ud og så prøve at se, hvad der kan komme ud af det, altså turde noget mere nærdemokrati i virkeligheden, noget mere selvstyre i praksis, og ikke bare dette med, at man har nogle regler. Det er jo nok det, som har dræbt meget demokrati, som også flere ordførere har været inde på.

Derfor tror jeg, at man skal gå videre med de tanker, der har været fremme i dag, og det er også det, der er tanken med det udvalg, som regeringen vil nedsætte om daginstitutionerne. Der foregår jo netop så mange gode ting rundt omkring, og dem skal vi have til at blomstre videre.

Det drejer sig også om åbningstider. Jeg var i og for sig langt mere enig med SF og VS i dag, end jeg har været med Socialdemokratiet, men jeg synes alligevel, der var så mange åbninger i den sidste tale fra Socialdemokratiet, at jeg synes, der burde være mulighed for, at vi virkelig gik videre ad den vej og ikke ad den med, at man cementerer systemer og lapper på dem, for vi skal bort fra systemerne i stedet for.

Aase Olesen (RV):

Min taletid slog ikke til i første omgang, så jeg vil gerne gøre mit indlæg færdig.

Jeg er meget enig i det, hr. Tinning sagde om, at det er ikke flere regler, men færre regler, der er brug for på dette område. Det drejer sig om at åbne institutionerne, det drejer sig om at udvide eller nedbryde grænser, det drejer sig om aldersgrænser, faggrænser, skel og grænser imellem ansatte og forældre og børn. Det er egentlig hovedmeldingen fra vores side. Vi mener, at vi på dette område i virkeligheden skal bruge samme udviklingsstrategi, som vi har brugt på voksenalrådet og i forbindelse med det forslag til forandring af folkeskolen, som kommer til be-